

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/47/2020
Identifikačné číslo spisu: 5118203402
Dátum vydania rozhodnutia: 25.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5118203402.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: G.. D. L., nar. XX.XXXXXX, bytom X. G. XXXX/XX, XXX XX L.É. U. G., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Chovanec s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdeho 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 436 640, proti žalovanému: PK - Partner s.r.o., so sídlom Športová 1334, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 44 496 711, zastúpenému advokátom JUDr. Tiborom Bickom, so sídlom Dukelská 972/7-3, 017 01 Považská Bystrica, o určenie neplatnosti uznesenia vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19Cb/16/2018, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/204/2019-245 z 8. januára 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Žiline z 8. januára 2020, č. k. 13Cob/204/2019-245 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej a jako „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 19Cb/16/2018-165 zo 7. júna 2019 určil, že Uznesenie mimo valného zhromaždenia spoločnosti PK - Partner s.r.o., IČO: 44 496 711 zo dňa 11. januára 2018 v znení: „Spoločnosť PK - Partner s.r.o., IČO: 44 496 711 podáva podľa § 125 ods. 1 písm. h) Obchodného zákonníka a článku VIII ods. 2 písm. g) Spoločenskej zmluvy o založení spoločnosti PK - Partner s.r.o. do 30 dní od prijatia tohto uznesenia na príslušný súd žalobu o vylúčenie spoločníka G.. D. L., nar. X. C. XXXX, bytom L. U. G., ul. X. G. XXXX/XX za porušenie povinností spoločníka, ktorého sa dopúšťa v podstate tým, že ako spoločník poškodenej spoločnosti a spoločnosti PK Partner SK s.r.o., IČO: 50 039 288 (konkurenčná spoločnosť I), previedol na konkurenčnú spoločnosť I motorové vozidlá a zamestnancov tak, ako je uvedené vo výzve zo 4. októbra 2017 (ktorá je súčasťou tohto uznesenia), tuneluje poškodenú spoločnosť tak, že bez vedomia a súhlasu konateľa C. K. previedol z účtu poškodenej spoločnosti značné finančné čiastky a tak 11. októbra 2017 z účtu previedol celkom 36.609,34 Eur, tieto napriek výzve z 8. novembra 2017 nevrátil (výzva je súčasťou tohto uznesenia). Okrem uvedeného konania sa G.. L. dopúšťa nekalosúťažného konania v zmysle § 44 ods. 2 písm. c), d), g) Obchodného zákonníka, keď ako spoločník poškodenej spoločnosti, konkurenčnej spoločnosti I a spoločnosti GO-KO s.r.o., IČO: 50 895 311 porušil obchodné tajomstvo a zneužil informácie o obchodných pomeroch poškodenej spoločnosti,

ktoré neboli verejnosti prístupné a s INA Kysuce s.r.o., IČO: 36 386 553, Schaeffler Skalica s.r.o. (predtým INA Skalica s.r.o.), IČO: 36 998 140, KIA Motors Slovakia s.r.o., uzavrel obchodné zmluvy na úkor poškodenej spoločnosti v súlade s predmetom jej činnosti. Tohto konania sa dopúšťa napriek tomu, že bol vyzvaný na upustenie od takého konania a upozornený na možnosť vylúčenia zo spoločnosti“, je neplatné. Súčasne žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že z obsahu spoločenskej zmluvy žalovaného za nosné a pre meritórne rozhodnutie vo veci považoval dojednanie podľa čl. VIII. body 5 a 6. Z článku VIII. bod 5 spoločenskej zmluvy žalovaného na základe prejavenej vôle zakladateľov spoločnosti žalovaného, vyplýva úprava rozdelenia hlasov medzi spoločníkov žalovaného nasledovne: Každý spoločník má jeden hlas na každé jedno euro svojho splateného vkladu, t. j. G.. D. L. má 2250 hlasov (tzn. 51 % všetkých hlasov) a C. K. 2450 hlasov (tzn. 49 % všetkých hlasov). V bode 6 článku VIII. spoločenskej zmluvy žalovaného je obsiahnutá jednoznačná, určitá, zrozumiteľná a nepochybná úprava založená opäť prejavenu vôle zakladajúcich spoločníkov, na základe ktorej, pre prijatie akéhokoľvek rozhodnutia valného zhromaždenia je potrebných aspoň 3350 hlasov, čo predstavuje 67 % všetkých hlasov spoločníkov. Táto úprava dopadala na akékoľvek rozhodnutie valného zhromaždenia, a teda aj na uznesenia prijímané podľa § 131 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka mimo valného zhromaždenia. V nadväznosti na uvedené okresný súd dospel k záveru o neplatnosti Uznesenia pre rozpor s článkom VIII. bod 6 spoločenskej zmluvy žalovaného, pretože pre jeho prijatie nebol dosiahnutý určený počet hlasov 3350, čo zodpovedalo 67 % všetkých hlasov spoločníkov. Bolo nesporné, že žalobca disponoval 51 % všetkých hlasov a za Uznesenie nehlasoval, čo vyplývalo z jeho tvrdení. Žalovaný, ktorého v tomto smere ťažilo dôkazné bremeno k preukázaniu opaku, takýto opak nepreukázal.

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalovaný, ktorého ťažilo dôkazné bremeno, nepreukázal, že by samotné výsledky hlasovania konateľ žalovaného p. C. K. oznámil žalobcovi ako spoločníkovi v súlade s § 130 piata veta Obchodného zákonníka. Okresný súd súčasne zdôraznil preukázané realizované oznámenie vyjadrenia nesúhlasu žalobcu s návrhom Uznesenia v zmysle úpravy § 130 štvrtá veta Obchodného zákonníka, čo podporuje záver o nedodržaní postupu pri prijímaní uznesenia podľa § 130 Obchodného zákonníka. Vo vzťahu k procesnej situácii, ktorá vznikla v priebehu konania na strane žalovaného, t. j. v súvislosti s konaním konateľky žalovaného R.. L. L., ktorá podala vyjadrenie k žalobe, ktorým sa žalovaný so žalobou stotožnil a tiež v súvislosti s jej odvolaním udelenej plnej moci žalovaného JUDr. Tiborovi Bickovi, súd prvej inštancie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/211/2013, ako i čl. 5 Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „C. s. p. „). Súd prvej inštancie vyhodnotil uvedené konanie konateľky žalovaného ako zjavné zneužitie práva. Tento záver odôvodnil skutočnosťou, že pri zohľadnení právnych dôsledkov týchto úkonov mohla vzniknúť patová situácia, ktorá by bránila náležitému uplatneniu práv žalovaného v konaní. Z tohto dôvodu súd bral v úvahu obranu žalovaného vyplývajúcu z podania právneho zástupcu zo dňa 7. mája 2018 a vecne sa jej vyhodnotením zaoberal.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalovaný zastúpený JUDr. Tiborom Bickom odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 13Cob/204/2019-245 z 8. januára 2020, ktorým odvolanie podané JUDr. Tiborom Bickom, advokátom, za žalovaného, odmietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania spojených s odmietnutím podaného odvolania.

5. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že odvolanie žalovaného podané prostredníctvom advokáta JUDr. Tibora Bicka bolo podané neoprávnenou osobou. Z obsahu spisu vyplývalo, že advokát JUDr. Tibor Bicko konal za žalovaného na základe plnomocenstva zo dňa 29. apríla 2019. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie rozsudkom dňa 7. júna 2019 ako i v čase rozhodovania odvolacieho súdu mal žalovaný ustanoveného likvidátora, R.. L. L., so vznikom funkcie dňa 16. júla 2019. Likvidátorka žalovaného podaním zo dňa 8. novembra 2019 oznámila, že bola ustanovená ako likvidátor žalovaného a že zanikli všetky oprávnenia a plnomocenstvá udelené bývalými štatutárnymi zástupcami

žalovaného v záležitostiach spoločnosti. Súčasne likvidátorka oznámila, že odvolala všetky plnomocenstvá udelené štatutárnymi zástupcami advokátovi JUDr. Tiborovi Bickovi. Iný právny zástupca, ktorému neudeli plnomocenstvo likvidátorka, nemal oprávnenie konať za žalovaného. Odvolací súd uviedol, že vzhľadom na odvolanie plnomocenstva zo strany likvidátorky, nebolo možné na plnomocenstvo zo dňa 29. apríla 2019 udelené žalovaným advokátovi JUDr. Tiborovi Bickovi prihladať, čo malo za následok, že advokát JUDr. Tibor Bicko nemal oprávnenie na zastupovanie žalovaného. Poukázal na to, že z ustanovení § 70 ods. 2 a ods. 3 a § 72 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že za žalovaného, ktorý je v likvidácii, koná a podpisuje likvidátor spoločnosti, ktorý jediný je oprávnený splnomocniť advokáta na konanie a zastupovanie žalovaného.

6. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že ustanovením likvidátora R.. L. L. do funkcie prešla na ňu pôsobnosť štatutárneho orgánu konať v mene spoločnosti podľa § 72 Obchodného zákonníka. Likvidátor má postavenie štatutárneho orgánu spoločnosti, avšak jeho konateľské oprávnenie je obmedzené len na úkony smerujúce k likvidácii a pri výkone tejto pôsobnosti je okrem iného oprávnený zastupovať spoločnosť pred súdom. Na základe tohto oprávnenia bolo nepochybne v kompetencii likvidátora konať pred súdom aj vzhľadom k predmetu danej sporovej veci, ak išlo o konanie o určenie neplatnosti uznesenia mimo valného zhromaždenia spoločnosti žalovaného.

7. Odvolací súd ďalej konštatoval, že v čase podania odvolania dňa 13. septembra 2019 nebola udelená plná moc advokátovi JUDr. Tiborovi Bickovi za žalovaného likvidátorkou, ktorá bola oprávnená v tom čase konať za žalovaného. V konečnom dôsledku podaním zo dňa 8. novembra 2019 sa likvidátorka nestotožnila s úkonom odvolania podaného advokátom JUDr. Tiborom Bickom. Z tohto dôvodu bolo odvolanie podané neoprávnenou osobou. Odvolací súd považoval za nadbytočné, aby vyzýval advokáta JUDr. Tibora Bicka na predloženie plnomocenstva, keďže za žalovaného konala likvidátorka. S poukazom na ustanovenie § 92 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „C. s. p.“) nemohli zostať zachované účinky podaného odvolania uskutočneného za žalovaného advokátom JUDr. Tiborom Bickom, ktoré bolo datované 13. septembra 2019 a funkcia likvidátorky vznikla 16. júla 2019.

8. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj ako „dovolateľ“) prostredníctvom advokáta JUDr. Tibora Bicka dovolanie podľa ustanovenia § 420 ods. 1 písm. f) C. s. p., z dôvodu, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu.

9. Dovolateľ uviedol, že bolo nepochybné, že v deň pojednávania 7. júna 2019 sa ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní a to oznámením doručeným súdu prvej inštancie dňa 6. júna 2019 o 17.52 hodine. Tvrdil, že nebolo jeho chybou, že sa ospravedlnenie neúčasti žalovaného na nariadenom pojednávaní dostalo do rúk zákonnej sudkyne po skončení pojednávania. Mal za to, že ak sa súd dozvedel o doručenom ospravedlnení až po skončení pojednávania dňa 7. júna 2019 a vynesení rozsudku, nemohol v rozsudku hodnotiť, či bolo ospravedlnenie podané riadne, včas a dôvodne. Ak súd prvej inštancie vykonal pojednávanie aj napriek ospravedlneniu neúčasti žalovaného na ňom, umožnil žalobcovi neoprávnenú výhodu a žalovanému uprel jeho práva. Žalovaný totiž nesúhlasil s vykonaním pojednávania bez jeho prítomnosti. Vyššie uvedené pochybenia súdu prvej inštancie neodstránil ani odvolací súd. Dovolateľ tvrdil, že z obsahu spisu vyplývalo, že R.. L. L., likvidátorka žalovaného, odvolala plnomocenstvo udelené advokátovi JUDr. Tiborovi Bickovi v snahe protiprávne znemožniť žalovanému kvalifikované právne zastúpenie. Likvidátorka sa súčasne nestotožnila s odvolaním podaným advokátom JUDr. Tiborom Bickom, pričom dovolateľ mal za to, že tak konala v rozpore s dobrými mravmi, ustanovením § 22 Občianskeho zákonníka ako i čl. 5 C. s. p. Dovolateľ poukázal na zmatečnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia, nakoľko ak likvidátorka vzala odvolanie advokáta JUDr. Tibora Bicka zo dňa 13. septembra 2019 späť, odvolací súd už nemal o čom rozhodovať a nemal čo odmietnuť.

10. Dovolateľ poukázal na naplnenie znakov ustanovenia § 22 Občianskeho zákonníka tým, že záujmy žalobcu G.. D. L. a likvidátorky R.. L. L. boli v antagonistickom rozpore so záujmami spoločnosti žalovaného. Uvedené malo byť preukázané tým, že vyšetrovateľ Odboru kriminálnej polície v Čadci

začal trestné stíhanie vo veci zločinu porušovania zákazu konkurencie podľa § 244 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že páchatel' v postavení konateľa spoločnosti žalovaného v rozpore so zákazom konkurencie založil 4. novembra 2015 obchodnú spoločnosť PK Partner SK s.r.o., IČO: 50 039 288 s prakticky totožným predmetom podnikania a prebral všetky zákazky spoločnosti žalovaného, čím spôsobil škodu najmenej 398.092,- Eur. Dovolateľ poukázal na páchanie trestnej činnosti likvidátorky a žalobcu aj v iných spoločnostiach. Uvedeným vysvetľoval tú skutočnosť, prečo likvidátorka odvolala plnomocenstvo advokátovi JUDr. Tiborovi Bickovi, keďže minimálne jej záujmy boli v rozpore so záujmami zastúpeného, pričom tak nemohla platne zastupovať spoločnosť žalovaného a konať v jeho mene. S poukazom na ustanovenie § 72 Obchodného zákonníka mohla likvidátorka vykonávať iba úkony smerujúce k likvidácii a konať v záujme spoločnosti. Odvolanie plnomocenstva advokátovi JUDr. Tiborovi Bickovi nebolo úkonom smerujúcim k likvidácii a už vôbec nie v záujme spoločnosti. Z tohto dôvodu nebola oprávnená likvidátorka tento úkon vykonať. Dovolateľ tvrdil, že likvidátorka R.. L. L. mohla platne odvolať plnomocenstvo advokátovi JUDr. Tiborovi Bickovi za predpokladu, ak by nebola v konflikte záujmov so spoločnosťou žalovaného. Vstupom spoločnosti do likvidácie síce prechádzajú kompetencie štatutárnych orgánov na likvidátora, ale zo zákona nezanikajú úkony vykonané štatutárnymi orgánmi do vstupu spoločnosti do likvidácie a menovania likvidátora. Vzhľadom na uvedené mal dovolateľ za to, že plnomocenstvo udelené advokátovi JUDr. Tiborovi Bickovi bolo platné. Navrhol, aby dovolací súd zrušil dovolaním napadnuté uznesenie a vec vrátil odvolaciemu súdu na nové pojednávanie a rozhodnutie.

11. K dovolaniu žalovaného podaného advokátom JUDr. Tiborom Bickom sa žalobca nevyjadril.

12. Dňa 21. júla 2020 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené vyjadrenie spoločnosti žalovaného zastúpenej likvidátorkou L.U. L.. Uviedla, že z dostupných informácií sa dozvedela, že JUDr. Tibor Bicko podal v mene spoločnosti PK - Partner s.r.o., dovolanie. Poukázala na to, že spoločnosť v súlade s uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 43CbR/76/2017 zo dňa 17. júla 2018 bola zrušená a bola nariadená likvidácia, pričom za likvidátora bola ustanovená R.. L. L.. S poukazom na ustanovenia § 70 a § 72 Obchodného zákonníka uviedla, že za spoločnosť žalovaného bol oprávnený konať likvidátor. Plnomocenstvo, ktorým sa preukázal advokát JUDr. Tibor Bicko nebolo udelené likvidátorom spoločnosti, ale jej konateľom a spoločníkom, ktorý za likvidátora spoločnosti ustanovený nebol. Uvedená plná moc zanikla jednak právoplatnosťou rozhodnutia ako i odvolaním zo strany likvidátorky spoločnosti. Následne likvidátorka spoločnosti neudelila JUDr. Bickovi žiadnu plnú moc. Z uvedeného tak bolo zrejme, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas dovolateľ, zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je prípustné a dôvodné.

14. V zmysle § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

15. Dovolateľ prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p.

16. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ má zákon na mysli také rozhodnutie, ktorým

sa konanie skončilo bez toho, aby sa vec meritórne rozhodla (napríklad uznesenie o zastavení odvolacieho konania v dôsledku späťvzatia odvolania, nezaplatenia súdneho poplatku, atď.). Charakter rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, má nepochybne aj dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí podaného odvolania.

18. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „dohovoru“), každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo prejednaná súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

19. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p., sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a b) nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f) C. s. p., zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu a ktorý zároveň znamená aj porušenie procesných práv, garantovaných Ústavou Slovenskej republiky. Pod pojmom „procesný postup“ (čo vyplýva aj z doteraz platnej konštantnej judikatúry NS SR k ustanoveniu § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p., a judikatúry Ústavného súdu SR) sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore. Za vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p., sa považuje aj to, keď odvolací súd odmietol odvolanie strany sporu, hoci na takýto postup nebol daný zákonný dôvod.

20. Z obsahu s vecou súvisiaceho súdneho spisu vyplýva, že odvolací súd odmietol odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie podané za žalovaného právnym zástupcom zvoleným konateľom žalovaného C. K. v čase po vyhlásení likvidácie žalovaného, ako podané neoprávnenou osobou, nakoľko súdom ustanovená likvidátorka spoločnosti žalovaného odvolala plnú moc udelenú konateľom žalovaného advokátovi. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadol dovolaním žalovaný v zastúpení konateľa C. K. prostredníctvom právneho zástupcu. Dovolateľ tvrdil, že uvedeným postupom mu odvolací súd znemožnil realizáciu jeho procesných práv.

21. Vzhľadom k uvedenej argumentácii dovolateľa sa zameral odvolací súd na posúdenie otázky, či bola likvidátorka žalovaného oprávnená v danom prípade, t. j. v spore o určenie neplatnosti uznesenia prijatého mimo valného zhromaždenia spoločnosti žalovaného, odvolať plnú moc udelenú konateľom spoločnosti žalovaného advokátovi. S ohľadom na uvedené dovolací súd upriamuje pozornosť na zákonnú úpravu postavenia likvidátora a konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným.

22. Podľa § 72 C. s. p., na konanie právnickej osoby pred súdom sa použijú ustanovenia osobitného predpisu o konaní za právnickú osobu.

23. Podľa § 20 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právne úkony právnickej osoby vo všetkých veciach robia tí, ktorí sú na o oprávnení zmluvou o zriadení právnickej osoby, zakladacou listinou alebo zákonom (štatutárne orgány).

24. Podľa § 133 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, štatutárnym orgánom spoločnosti je jeden alebo viac konateľov.

25. Podľa § 70 ods. 2 Obchodného zákonníka, spoločnosť vstupuje do likvidácie ku dňu svojho zrušenia, ak zákon neustanovuje inak. Po dobu likvidácie sa používa obchodné meno spoločnosti s dodatkom „v likvidácii“.

26. Podľa § 70 ods. 3 veta prvá citovaného právneho predpisu, ustanovením likvidátora do funkcie prechádza na neho pôsobnosť štatutárneho orgánu konať v mene spoločnosti podľa § 72.

27. Podľa § 72 ods. 1 citovaného právneho predpisu, likvidátor robí v mene spoločnosti len úkony smerujúce k likvidácii spoločnosti. Pri výkone tejto pôsobnosti plní záväzky spoločnosti, uplatňuje pohľadávky a prijíma plnenia, zastupuje spoločnosť pred súdmi a inými orgánmi, uzaviera zmiery a dohody o zmene a zániku práv a záväzkov. Nové zmluvy môže uzavierať len v súvislosti s ukončením nevybavených obchodov.

28. Podľa § 92 ods. 1 C. s. p., zástupcovi, ktorého si strana zvolila, udelí písomné splnomocnenie buď na celé konanie, alebo len na určité úkony.

29. Podľa § 92 ods. 2 C. s. p., splnomocnenie udelené na celé konanie a splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo také splnomocnenie udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana.

30. Z vyššie uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že za právnickú osobu koná štatutárny orgán právnickej osoby. Štatutárnym orgánom spoločnosti s ručením obmedzeným je jeden alebo viac konateľov. Konateľ tak, okrem iného, zastupuje spoločnosť navonok, teda aj pred súdmi. Do pôsobnosti konateľa patrí aj udeľovanie a odvolávanie plnomocenstiev. V prípade vstupu spoločnosti do likvidácie a ustanovením likvidátora, prechádza na neho pôsobnosť štatutárneho orgánu konať v mene spoločnosti a to v rozsahu podľa § 72 Obchodného zákonníka. Štatutárny orgán alebo iné orgány spoločnosti teda zápisom likvidátora do obchodného registra nezanikajú. Likvidátor ako orgán spoločnosti môže robiť úkony, ktoré smerujú k rýchlemu, hospodárnemu a efektívnemu speňaženiu majetku likvidovanej spoločnosti. Výpočet jeho aktivít je demonštratívny a má dvojaký význam. Na jednej strane určuje pôsobnosť likvidátora (t. j. rozsah jeho konateľského oprávnenia), na druhej strane vymedzuje povinnosti likvidátora v rámci vykonávania likvidácie s poukazom na ustanovenie § 72 ods. 1 Obchodného zákonníka (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/215/2007 z 29. januára 2008)

31. Z obsahu s vecou súvisiaceho súdneho spisu vyplýva, že konateľ C. K. udelil plnú moc na zastupovanie advokátovi JUDr. Tiborovi Bickovi dňa 29. apríla 2019. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že spoločnosť žalovaného vstúpila do likvidácie ku dňu 21. marca 2019, pričom ustanovenej likvidátorky R. L. L. vznikla funkcia dňa 16. júla 2019. Odvolanie bolo podané dňa 16. septembra 2019. Dovolanie bolo podané na súde prvej inštancie dňa 3. apríla 2020, ku ktorému dňu bola spoločnosť žalovaného v likvidácii a likvidátorom bola R. L. L.. Odvolanie a dovolanie bolo podané advokátom JUDr. Tiborom Bickom, pričom plnú moc v dovolacom konaní pre advokáta JUDr. Tibora Bicka za žalovaného udelil konateľ C. K. dňa 29. apríla 2019. Konateľ C. K. bol ku dňu 29. apríla 2019 štatutárnym orgánom spoločnosti žalovaného a teda bol aj oprávnený udeliť plnú moc na zastupovanie spoločnosti advokátom. V čase podania odvolania a dovolania, t. j. ku dňu 16. septembra 2019 a 3. apríla 2020, bola spoločnosť žalovaného v likvidácii a osobou oprávnenou konať za spoločnosť bola ustanovená likvidátorka R. L. L..

32. Dovolací súd poukazuje na to, že rozhodnutie, kto je v danom prípade oprávnený žalovaného zastupovať, je rozhodnutím so zásadným dopadom na priebeh sporu, keď dovolaním napadnutým uznesením je riešená otázka, či v tomto konaní je oprávnený vystupovať za žalovaného konateľ alebo súdom ustanovený likvidátor. Je zrejmé, že likvidátor a žalovaný zastúpený konateľom C. K. majú protikladné stanoviská, v dôsledku ktorej skutočnosti môže byť ďalší priebeh konania do značnej miery závislý na tom, kto z nich bude žalovaného zastupovať, a táto skutočnosť môže mať vplyv i na obsah rozhodnutí, ktoré budú vo veci vydané. Odopretie možnosti opravného prostriedku by mohlo byť v danom prípade na ujmu žalovaného zastúpeného konateľom C. K..

33. S dôrazom na obsah prejednávanej veci dovolací súd uvádza, že predmetom sporu bola žaloba žalobcu o určenie neplatnosti uznesenia prijatého mimo valného zhromaždenia žalovaného, v dôsledku ktorej skutočnosti tak išlo o spor vo vnútri spoločnosti s ručením obmedzeným a ktorý spor nesúvisel s

likvidáciou spoločnosti, ale riešil vnútorné záujmy spoločníkov spoločnosti. Súčasne bolo zrejmé, že záujmy ustanovenej likvidátorky a žalovaného konajúceho prostredníctvom konateľa C. K. boli v zjavnom rozpore, navyiac ak na strane žalobcu vystupoval manžel súdom ustanovenej likvidátorky. Dovolací súd pripomína, že ako z obsahu ustanovenia § 70 ods. 3 Obchodného zákonníka vyplýva, ustanovením likvidátora do funkcie prechádza na neho pôsobnosť štatutárneho orgánu konať za spoločnosť, avšak len v rozsahu likvidácie. Aj po vstupe spoločnosti do likvidácie štatutárne orgány nezanikajú a svoju pôsobnosť vykonávajú v rozsahu, v akom naopak neprešla na likvidátora. Hoci z ustanovenia § 72 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že likvidátor zastupuje spoločnosť pred súdmi, pôjde o konania, ktoré budú mať súvis s procesom likvidácie spoločnosti, čo nebol daný prípad. Keďže v danom prípade o taký spor nešlo, odvolanie plnej moci ustanovenou likvidátorkou nebolo účinné, keďže uvedený úkon v danom prípade nepatrí do rozsahu jej pôsobnosti.

34. Dovolací súd sa stotožnil s tvrdením advokáta JUDr. Tibora Bicka, že likvidátorka nebola oprávnená odvolať plnú moc, ako i s tvrdením, že vstupom do likvidácie nezanikajú úkony vykonané štatutárnym orgánom v čase do vstupu spoločnosti do likvidácie a to s ohľadom na predmet sporu, v ktorom sa riešili vnútorné záležitosti v spoločnosti s ručením obmedzeným. Keďže odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného bez jeho vecného prejednanja ako podané neoprávnenou osobou, znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

35. Vzhľadom na obdobnú zákonnú úpravu postavenia likvidátora v českej právnej úprave si dovolací súd dovoľuje upriamiť pozornosť na rozhodnutie Vrchného soudu v Olomouci sp. zn. 8 Cmo 124/2016 zo dňa 31. mája 2016, z obsahu ktorého vyberá nasledovné: „Odvolací soud je názoru, že pokud jde o tzv. vnitřní působnost statutárního orgánu, tj. působnost ve vztahu k akcionářům či jiným orgánům společnosti, zůstává statutárnímu orgánu (ve smyslu příslušných zákonných ustanovení, např. zák. č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích) tato působnost zachována i po vstupu do likvidace. ... Řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je řízením specifickým, netýká se účelu likvidace, když nejde o vypořádání majetku zrušené právnické osoby, ale zejména o práva a povinnosti akcionářů. ... Odvolací soud má proto za to, že je-li předmětem řízení vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti (členské schůze družstva), zůstává oprávnění zastupovat společnost (družstvo) v tomto řízení statutárnímu orgánu společnosti (družstva) zachováno, i když společnost byla zrušena a vstoupila do likvidace.“ Ku konštatovaniu o porušení práva na súdnu ochranu dospel i Súdny dvor EÚ v spojených veciach C-663/17 P, C-665/17 P a C-669/17 P zo dňa 5. novembra 2019, keď uviedol, že : „ .... Vzhľadom na vyššie uvedené treba konštatovať, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 35 a 36 napadnutého uznesenia rozhodol, že uplatnenie lotyšského práva v rozpore s tvrdeniami, ktoré uvádzala Trasta Komerčbanka na odôvodnenie zachovania práva na zastupovanie jej bývalých riadiacich orgánov, nevedlo k porušeniu práva tejto spoločnosti na účinnú súdnu ochranu, a keď v bodoch 47 a 48 tohto uznesenia vyvodil záver, že advokát, ktorý podal žalobu pred ním v mene spoločnosti Trasta Komerčbanka, už nedisponoval plnomocenstvom riadne vystaveným v mene tejto spoločnosti, osobou oprávnenou na tento účel, pretože plnomocenstvo, ktoré mu bolo pôvodne vystavené, bolo vypovedané likvidátorom tejto spoločnosti. Všeobecný súd totiž vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 70 až 77 tohto rozsudku nemohol prihliadať na toto vypovedanie, keďže porušovalo právo spoločnosti Trasta Komerčbanka na účinnú súdnu ochranu, zakotvené v článku 47 Charty.“

36. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že tým, že odvolací súd podané odvolanie odmietol ako podané neoprávnenou osobou, došlo k porušeniu základného práva žalovaného na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva žalovaného na spravodlivý proces, z dôvodu ktorého dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa § 449 C. s. p. zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu podľa § 450 C. s. p., na ďalšie konanie.

37. Podľa § 453 ods. 3 C. s. p., o trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd v konečnom rozhodnutí.

38. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.